

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/258/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7608213902
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7608213902.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne Q. U., S.. Č.K., F.. XX.XX.XXXX, trvale bývajúcej v J. F. R., D.. M. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Jurajom Berčom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná č. 59 proti žalovanej U. E., F.. X.X.XXXX, bývajúcej trvale v J.J. F. R., adresa na doručovanie J. F. R., U. XX/X, zastúpenej JUDr. Dášou Bajanovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Starosaská č. 3, o určenie povinnosti vypratať byt, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/157/2008-215 zo dňa 22.7.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Návrh žalovanej na prerušenie konania zamietá.

Priznáva žalobkyni proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú povinnosťou vystáť sa a vypratať byt č. 4 na 2. poschodí obytného domu súp. č. 1585, vchod č. 13 na ulici U. R. J. F. R., zapísaný na LV č. XXXX, vedenom na Okresnom úrade, odbor katastrálny, J. F. R. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V poradí II. výroku návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol a III. výrokom priznal žalobkyni proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej vypratať predmetný byt a vystáť sa z neho s tým, že žalovaná užíva tento byt bez právneho dôvodu a ona ako oprávnená vlastníčka byt užívať nemôže, čím žalovaná svojim konaním hrubo zasahuje do jej vlastníckych práv. Napriek opakovaným pokusom vyriešiť so žalovanou zmierčou cestou túto situáciu, žalovaná na výzvy nereagovala a všetky aktivity žalobkyne ohľadne sprístupnenie bytu, ktorý je patri boli márne, preto podala na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Spišská Nová Ves podnet, že bol spáchaný trestný čin.

3.Žalovaná nesúhlasila so žalobou, žiadala ju zamietnuť s tým, že ak by súd rozhodol o vypratani nehnuteľnosti, utrpela by takú ujmu, ktorá by bola nenapraviteľná a poukázala aj na svoj problematický zdravotný stav. V prípade, že súd nebude akceptovať jej argumenty, poukázala na dobré mravy, aby súd vypratanie podmienil zabezpečením primeranej bytovej náhrady.

4.Súd prvej inštancie vo veci už raz rozhodol rozsudkom 2C/157/2008-31 z 21.5.2009 tak, že žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú povinnosťou predmetnú nehnuteľnosť vypratať, no v dôsledku odvolania žalovanej Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 4Co/157/2009-53 zo 4.9.2009 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.Súd vykonal vo veci dokazovanie, z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. J. F. R. zistil, že žalobkyňa je zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetného bytu s príslušenstvom. Vykonal dokazovanie aj pôvodnými listinami, výsluchom sporových strán, rozsudkami Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9C/55/2009-478 zo 17.7.2017, Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/332/2017 z 10.5.2018, rozsudkom Najvyššieho súdu SR 4Cdo/205/2018 z 29.4.2019. Zistil, že pôvodnou vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti bola žalovaná, ktorá vo vyššie uvedenom konaní sa domáhala neplatnosti právnych úkonov a určenia vlastníckeho práva voči žalovaným O. H., C. H., H. H., Q. Č.. Zistil, že dňa 11.6.2007 bola medzi U. E. ako predávajúcou a I. H. ako kupujúcou (po ktorej sú právne nástupkyne žalované O. I. C. v konaní 9C/55/2009 Okresného súdu Spišská Nová Ves) uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol predmetný byt s príslušenstvom, pričom dohodnutá kúpna cena bola 350.000,00 Sk. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 27.7.2007. Dňa 13.8.2007 bola medzi I. H. ako predávajúcou a H. H. ako kupujúcim uzatvorená kúpna zmluva týkajúca sa tej istej nehnuteľnosti, vklad bol povolený 12.9.2007 a následne 14.11.2007 bola uzavretá zámenná zmluva medzi H. H. a Q. U. - žalobkyňou, ktorej vklad bol povolený 27.12.2007. O nároku U. E. o určenie neplatnosti právnych úkonov a určenie vlastníckeho práva bolo právoplatne rozhodnuté v podstate súdmi všetkých inštancií a jej žaloba bola zamietnutá. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 24.3.2010 prerušil konanie sp.zn. 2C/157/2008 až do právoplatného skončenia konania o neplatnosť právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva 9C/55/2009. Následne, po právoplatnosti v konaní pokračoval. Žalovaná dňa 18.7.2019 opäť doručila súdu návrh na prerušenie konania žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu, že podala žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu vo veci podania ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd proti rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/205/2018 z 29.4.2019. Jej žiadosti bolo vyhovené Centrom právnej pomoci v Košiciach, následne uviedla, že bude podaný i návrh na Ústavný súd SR na odklad vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia.

6.Žalobkyňa zotrvala na svojej žalobe s dôvodením, že je vlastníčkou bytu, ku ktorému vôbec nemá prístup, od roku 2007 nemôže byť vôbec užívať a poplatky zaň každým mesiacom rastú. Poukázala aj na svoju rodinnú situáciu, na to, že žalovaná v byte býva a žiadne platby neuhrádza. Za daného stavu je odkázaná len platiť, pretože poplatky za byt neustále rastú. Žalovaná taktiež trvala na svojom stanovisku, že aj keď v trestnom konaní mala priznanú náhradu za byt, ktorú mal zaplatiť p. A., vie, že tie peniaze nebude mať nikdy vyplatené a ona sa nemá kde podieť. Poukázala na to, že predpisy platieb sú doručované na meno Č. už 10 rokov a pokiaľ by boli na jej meno, tak by ich uhradila. Následne súd opísal celkovú situáciu ako sa žalobkyňa snažila predmetný byt získať s tým, že nie je pravdou, že žalovaná nemá kde bývať, pretože jej navrhla, že sa môžu dohodnúť, že spor ukončia aj tak, že jej umožní v byte dožiť, len nech platí všetky poplatky, pretože na nej nechce zarobiť ani cent, ale žalovaná túto ponuku odmietla. Našla jej aj iné ubytovanie, žalovaná neprijíma žiadne riešenie a nemá absolútne záujem platiť. Voči žalovanej za časť nedoplatku za užívanie predmetného bytu na základe platobného rozkazu z roku 2010 je už vedené konanie na vymoženie 2.185,00 eur, ktorá suma však vôbec nie je vymožená, nie je vôbec žiaden dôvod, aby súd vypratanie podmieňovali povinnosťou zabezpečiť akúkoľvek bytovú náhradu žalovanej.

7.Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 2, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Základných princípov CSP, § 123, § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 162 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, 3 CSP, § 215 ods. 1, 2, § 232 ods. 2, § 234 CSP a dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

8.V prvom rade zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania, pretože nevzhladol dôvody na obligatórne prerušenie podľa § 162 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP a o zamietnutí návrhu rozhodol v intenciách v ods. 3 tohto ustanovenia. Konanie sp.zn. 2C/157/2008 bolo prerušené dlhé roky, konanie sp.zn. 9C/55/2009 je právoplatne skončené a zo strany žalovanej ide o šikanózný návrh na prerušenie konania vo vzťahu k žalobkyňi.

9.Po dôkladnom zvážení celkovej situácie aj vzhľadom na právoplatné rozhodnutie v konaní 9C/55/2008 konštatoval súd prvej inštancie, že žalobkyňa preukázala aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, splnila všetky podmienky úspešnosti vindikačnej žaloby. Bolo preukázané, že žalovaná sa v byte zdržiava bez právneho dôvodu, v čase vyhlásenia rozsudku sa stále v byte zdržiavala a preto súd rozhodol o vyprataní predmetného bytu žalovanou a jej vysťahovaní bez nároku na bytovú náhradu. Poukázal na prístup žalovanej, keď neprijala ponuku žalovanej v byte bývať, platiť predpísané úhrady, dokonca s možnosťou

zriadenia vecného bremena práva doživotného bývania v byte a teda nie je dôvod zaťažiť žalobkyňu aj zabezpečením náhradného bývania. Takéto rozhodnutie je podľa názoru súdu prvej inštancie v súlade s dobrými mravmi, pretože pojem dobré mravy nemožno vykladať len ako korelatív či doplňujúci faktor výkonu subjektívnych práv a povinností, ale tiež ako morálne meradlo pre použiteľnosť právnych noriem. Práve žalobkyňa bola tou osobou, ktorá nad rámec dobrých mravov napriek všetkému ponúkala žalovanej, že v jej prospech zriadi právo vecného bremena doživotné byvanie v byte za predpokladu, že bude riadne žalovaná uhrádzať platby, ale takúto ponuku žalovaná neprijala.

10.O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11.V zákonnej lehote žalovaná podala odvolanie proti uvedenému rozsudku, v celom rozsahu z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ CSP. V prvom rade uviedla, že v konaní navrhla prerušenie konania z dôvodu, že bude podávať ústavnú sťažnosť na Ústavný súd SR a žalovanej bol Centrom právnej pomoci Košice určený advokát na zastupovanie. Túto ústavnú sťažnosť podala 23.7.2019 a bola zaevidovaná na Ústavnom súde pod č. Rvp 1334/2019 dňom doručenia dňa 25.7.2019. V sťažnosti navrhla i odklad vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku pod sp.zn. 2Co/332/2017 Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.5.2018, právoplatného dňa 27.6.2018, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 4Cdo/205/2018 zo dňa 29.4.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.6.2019. Išlo o rozsudky, ktorými bolo rozhodnuté v právnej veci určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov a určenia vlastníckeho práva. Napriek jej návrhu na prerušenie konania súd prvej inštancie konanie neprerušil, hoci tu bol zákonný dôvod, pretože podanie ústavnej sťažnosti súvisí s nehnuteľnosťou - bytom, ktorý je predmetom súdneho sporu a ktorého vypratanie sa vyžaduje. Odvolanie bolo podané z dôvodu, že v danom prípade je zapísaný ako vlastník nehnuteľnosti žalobkyňa, ale ohľadne určenia vlastníckeho práva a určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov je vo veci podaná ústavná sťažnosť, pretože zo strany súdov pri rozhodovaní vo veci boli porušené základné práva a slobody žalovanej. V konaní podľa odvolateľky vôbec nebolo preukázané, že má nedoplatky na nákladoch vo výške 10.000,00 eur a žiadne listinné dôkazy ohľadne jej dlžoby sa v spise ani nenachádzajú. Žalovaná už niekoľko rokov rieši v súdnom konaní určenie absolútnej neplatnosti právnych úkonov a určenie vlastníckeho práva. I v rámci trestného konania bolo rozhodnuté a bol právoplatne odsúdený L.K. A. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves 4T/102/2008-988 zo dňa 25.8.2010 v spojení s rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach a to rozsudku 8To/94/2010-1050, z ktorých jednoznačne vyplýva, že došlo k odpredaju bytu žalovanej bez toho, aby ona o tom vedela a taktiež osoba, ktorá byt nadobudla o tom vôbec nevedela. Na tieto skutočnosti však súd neprihliadol a neprihliadol ani na zdravotný stav žalovanej, ako aj na jej zlú sociálnu situáciu. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal žalovanej plnú náhradu trov konania. K odvolaniu bola pripojená ústavná sťažnosť a návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku datovaná dňa 23.7.2019.

12.K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila písomne žalobkyňa, ktorá uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za zákonný a správny a ako taký ho navrhuje odvolaciu súdu potvrdiť a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že žalovaná v odvolaní iba opakuje svoju argumentáciu, ktorú už použila v konaní pred súdom prvej inštancie a v odôvodnení rozsudku sa tento súd s touto jej obranou náležite vysporiadal. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, nemôže ho užívať v dôsledku toho, že v byte sa stále bez akéhokoľvek titulu zdržiava žalovaná. Samotná skutočnosť, že žalovaná podala ústavnú sťažnosť alebo v čase rozhodovania súdu mala v úmysle ju podať je vo vzťahu k predmetnému konaniu irelevantná. Súdy troch inštancií rozhodli o návrhu žalovanej v súvislosti s požadovaným určením o neplatnosti právnych úkonov a požadovaným určením jej vlastníckeho práva k jej bytu. Poukázala aj na to, že konanie vedené od roku 2008, teda má viac ako 10 rokov, žalovaná sa vždy snažila o jeho naťahovanie, dlhodobo bolo konanie aj prerušené. Počas celej tej doby žalovaná neplatí za užívanie bytu vôbec nič a nemá snahu čokoľvek za byt platiť a preto o akejkol'vek dobrej viere na strane žalovanej nemôže byť ani reči. Skutočnosť, že žalovaná za byt neplatí a neplatila, nebola v konaní sporná, o čom svedčia jej prednesy, ako aj prednesy právnej zástupkyne žalovanej. Žalovaná mala dosť času a príležitosti vzhľadom na svoj zdravotný stav a svoj vek vyriešiť svoju bytovú situáciu. Nebola však ochotná akceptovať ani návrhy žalobkyne na jej riešenie. Predstava žalovanej o tom, že návrh bude zamietnutý z dôvodu porušenia dobrých mravov je absurdný a znamenal by, že by žalobkyňa aj naďalej už takmer 12 rokov nebude môcť svoj byt užívať. Užívaním

bytu žalovanej bez právneho dôvodu a neplatením za jeho užívanie narastá nenávratná škoda na strane žalobkyne. Plne sa preto stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie v tom, že návrh na prerušenie zo strany žalovanej je šikanózný a vyhovieť mu by bolo nenáležité.

13. Žalovaná použila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.). V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP odvolací súd uvádza, že súd pochybí vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu ako aj jeho prípustnosti je doménou súdu. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je nové doplnené ustanovenie (oproti Občianskemu súdnemu poriadku) v dôsledku nových inštitútov - prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 a nasl. CSP). Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

15. Odvolacie námietky odvolateľky boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že vecne správne, podrobné a presvedčivé, ale aj zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Na doplnenie s zvyraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza:

17. Ak žalovaná poukazuje na stanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka o tom, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, tak toto ustanovenie patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t.j., že hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré ponechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností (21 Cdo 1484/2004 NS ČR). Výklad pojmu dobré mravy je obsiahnutý aj v závere Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26.2.1998 spo. zn. II. ÚS 249/97, ktorý ho považuje za súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je mnohokrát

zaisťované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi princípmi demokratickej spoločnosti. Posúdenie konania oboch strán sporu súdom prvej inštancie cez prizmu dobrých mravov aj odvolací súd považuje za správne a konštatuje, že výkon práva zo strany žalobkyne, ktorá sa márne roky domáha užívania svojho vlastníctva, v žiadnom prípade nemožno považovať za výkon, ktorý sa prieči dobrým mravom. Vo vzťahu strán sporu naopak, je to žalovaná, ktorá za roky trvajúci stav nesie zodpovednosť a v prípade zodpovedného prístupu, aj v súvislosti so snahou žalobkyne o kompromis, mohla predísť jej nepriaznivému verdiktu. Preto aj snaha žalovanej o pre prípad neúspechu zaviazat' žalobkyňu povinnosťou zabezpečiť náhradné bývanie neobstojí.

18. K námietkam žalovanej proti neprerušeniu konania súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje právoplatnosť rozhodnutí o zamietnutí žaloby žalovanej o neplatnosť právnych úkonov a určenie vlastníckeho práva k predmetného bytu, konanie pred ústavným súdom nie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre tento spor. Z tých istých dôvodov odvolací súd návrh na prerušenie konania po podaní sťažnosti na ústavný súd zamietol.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok ako vane správny v celom rozsahu potvrdil vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, keďže vo vzťahu k nemu osobitné námietky vznesené neboli.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaná nebola so svojím odvolaním úspešná, preto má úspešná žalobkyňa proti nej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).